

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med dette lovforslag har forslagsstillerne taget konsekvensen af den række virkninger, som direkte elvarme giver anledning til:

Elvarme er *for det første* den mest forurenende opvarmningsform, der overhovedet eksisterer. I miljøministeriets rapport »Miljø og energi 81« er det beregnet, hvor store forureningsmængder elvarme henholdsvis individuelle oliefyr giver anledning til.

Forureningsmængder ved elvarme og oliefyring
(tons/PJ)

	Elvarme ¹⁾	Oliefyr
Partikler.....	333	2
Svovldioxid	3.004	312
Kvælstofoxider	1.135	187
Flyveaske	11.418	0
Slagger.....	3.248	0

Kilde: Miljøministeriet, Miljø og Energi 81.

¹⁾ Der er forudsat anvendelse af kul.

Det kan således konstateres, at elvarme eksempelvis giver 150 gange større udslip af partikler end oliefyr. Sammenlignes med vedvarende energi og naturgas, er forskellen endnu mere udtalt.

Det fremgår af tabellen, at elvarme giver ca. 10 gange så stort et udslip af svovldioxid som oliefyr – ved produktion af den samme varmemængde. Med vedtagelsen af det såkaldte forslagslovforslag i sidste folketingsssamling vil denne forskel blive reduceret betragteligt. Men der vil tilsvarende blive en større mængde afsvovlingsprodukter, som i givet fald skal deponeres.

Ovenstående forhold understreger, at det er nødvendigt at tage miljøhensyn allerede i tilrettelæggelsen af den overordnede energiplanlægning. Dermed får man minimeret mængden af alle forurenende stoffer.

Ud over de miljømæssigt uacceptable forhold skal forslagsstillerne *for det andet* pege på, at elvarmeanlæg er meget ufleksible. Hvis der først er installeret elpaneler i en bygning, er det økonomisk fuldstændig urealistisk at overgå til centralvarme. Dermed udelukkes brugen af en række vedvarende energianlæg, hvor det er en forudsætning, at varmesystemet er vandbaseret. Her skal først og fremmest nævnes solvarmeanlæg. Når man tænker på, at bygningers levetid ofte er over 100 år, er direkte elvarme en yderst kortsigtet beslutning.

For det tredje produceres elvarme med en meget lav virkningsgrad. På et normalt elværk, der ikke er et kraftvarmeværk, er energitabet ikke mindre end 60 pct. Dertil kommer et tab i elledninger på ca. 10 pct. Det vil sige, at kun ca. 35 pct. af energiindholdet i brændslet udnyttes. I modsætning her til udnyttes 75–85 pct. af brændslets energiindhold i oliefyr. Konklusionen er, at direkte elvarme klart giver et umådeholdent stort brændselsforbrug. Det drejer sig om importerede kul, som elværkerne under at købe i Sydafrika.

For det fjerde er det energimæssigt ufordelagtigt at anvende højkvalitetsenergi (el) til lavkvalitetsformål (varme). Elektricitet er det muligt at udnytte i en række sammenhænge – man behøver blot at se på husholdningerne – hvorimod varmeenergi alene kan bruges til opvarmning. Det er derfor vigtigt at begrænse udnyttelsen af elektricitet til de steder, hvor den ikke kan erstattes af varme, og effektivt udnytte den energi, der alene kan bruges til opvarmning. Som eksempel kan nævnes overskudsvarme fra kraftvarmeværker, fjernvarme, solvarme m.m. Hvis det ikke sker, går der energi tabt.

Endelig for det femte er direkte elvarme uheldig, fordi denne opvarmningsform belaster kraftværkerne i spidsbelastningssituationer. Dermed kræves også udbygning af ny kraftværkskapacitet. Det daværende handelsministeriums varmeplanudvalg beregnede i sin 3. delbetænkning, at det vil kræve ca. 1.000 MW alene at forsyne de områder, der ikke skal have kraftvarme eller naturgas, med di-